

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010404
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819010404.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: F. A., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.07.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. A., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom T., t.č. Y. W. XXX, rozvedený, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

ako otec v Y. W. a všade tam kde sa zdržiaval v období od 20. decembra 2018 do súčasnosti, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté dieťa, ktorá mu ako rodičovi vyplýva priamo zo zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v platnom znení, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/19/2014-101 zo dňa 23.02.2015, právoplatným dňa 13.03.2015, na základe ktorého je povinný platiť na výživu svojho syna H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. T. XXX, T., sumu 80,- eur mesačne, vždy do každého 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. T. XXX, T., pričom túto vyživovaciu povinnosť si neplní riadne a včas, okrem 30.08.2019, kedy zaplatil 150,- eur, čím mu takto vznikol dlh na výživnom vo výške 1.370,- eur, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, dňa 20.12.2018, pod č.k. 6T/47/2018-151, za taký čin odsúdený a aj napriek tomu, v skúmanom období nevyvinul dostatočné úsilie vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nájsť si vhodné zamestnanie, ktoré by mu zabezpečilo príjem, z ktorého by bol schopný platiť aspoň minimálne výživné, nepoberal ani nepoberá žiadne sociálne dávky, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo podala dňa 14.11.2019 na F. A. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona , na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nepopiera spáchanie skutku.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uvádza, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že asi áno, ale som tomu nepochopil.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Prokurátor nemal pripomienky, aby súd vyhlásenie obžalovaného, avšak vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ako aj nutnosť zistenia aktuálneho dlhu na výživnom, keďže od podania obžaloby prešlo dlhšie časové obdobie, súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku súd neprijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchania skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 13.11.2019 č. Pv 330/19, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a k veci sa odmietol vyjadriť. Súd preto podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho zápisnicu o výsluchu z prípravného konania, kde sa vyjadril, že z manželstva s Q. A. pochádzajú tri deti a to H., F. a B.. Keďže sa ich spolužitie pokazilo, rozsudkom Okresného súdu Námestovo bolo ich manželstvo rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti Q. A. a on ako otec bol zaviazaný plnením výživného. Nevedel uviesť v akej výške bol povinný platiť výživné, nakoľko sa to neustále menilo a on stratil papiere. Výživné platil hocijako, niekedy nezaplatil vôbec a preto ho bývala manželka oznámila na polícii. Začiatkom januára dostal podmienku, no taktiež stratil rozsudok. Odvtedy čo mal tento súd, svojej bývalej žene nezaplatil žiadne výživné. Vie len o tom, že jeho brat jej poslal 150,- eur. Jedenkrát požiadal o zníženie výživného, ale tento návrh mu bol zamietnutý. Už viac ako dva roky je dobrovoľne nezamestnaný, nakoľko si nevie nájsť slušnú prácu. Občas ide niekomu pomôcť a zarobí si 20,- až 30,- eur, čo je strašne málo. Jeho mesačné výdavky sú: hygienické potreby vo výške 20,- eur, mobilný telefón vo výške 10,- eur, jedlo a potraviny vo výške 3,- eur denne. Keďže syn B. v roku 2012 zomrel ostali mu len dve deti. Na syna F. už výživné neplatí, pretože neukončil školu a má 18 rokov a na syna H., ktorý je prvák na učňovke má platiť 80,- eur mesačne. Vyjadril sa, že ho mrzí, že neplatí výživné, ale nemá z čoho, nakoľko si nemôže nájsť prácu. Ak si nájde dobrú prácu, tak výživné zaplatí, ale zatiaľ nemá nič.

Z výsluchu svedkyne Q. A. vyplynulo, že jediný krát kedy jej obžalovaný v tomto období zaplatil výživné bola v auguste 2018 vo výške 150,- eur. Obe deti navštevujú starých rodičov v Y. W. aj jeho brata s tým, že ako náhle je tam ich otec, tento sa zdvihne a odíde a nejaví o deti žiaden záujem.

Súd podľa § 269 ods. 1 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to potvrdenia o návšteve školy, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/47/2018-151 zo dňa 20.12.2018, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/19/2014-101 zo dňa 23.02.2015, rodného listu H. A., správy sociálnej poisťovne, správy ÚPSVaR Námestovo, správy Obce Oravská Polhora, výpisu zo živnostenského registra, správy OÚ Námestovo, správy spoločnosti Orange Slovensko a.s., správy spoločnosti O2 Slovakia s.r.o., správy spoločnosti Slovak Telekom a.s., správy Obce Oravská Polhora, správy ODI Námestovo, správy OR PZ Dolný Kubín, oddelenie dokladov, vysunuté pracovisko Námestovo, odpisu registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný konal spôsobom popísaným v obžalobe. On sám nepoprel, že výživné neplatí, avšak jeho obhajobu spočívajúcu v tvrdení, že si nemôže nájsť prácu, súd vyhodnotil ako účelovú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Zo strany obžalovaného nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz, ktorý by objektívne preukázal jeho nemožnosť zamestnať sa.

Preto s poukazom na tieto skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doteraz dvakrát súdom trestaný, pričom aktuálny je trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T47/2018 zo dňa 20.12.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 20.12.2018. Ako poľahčujúcu okolnosť súd vyhodnotil priznanie sa obžalovaného (§ 36 písm. j/ Trestného zákona). Priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona zistené neboli.

S poukazom na skutočnosť, že v danom prípade už obžalovaný dostal šancu prehodnotiť svoj postoj k plateniu výživného, uložením podmienenečného trestu, súd v danom prípade obžalovanému ukladal nepodmienený trest, nakoľko je toho názoru, že len takýto druh trestu dopomôže k jeho náprave.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.